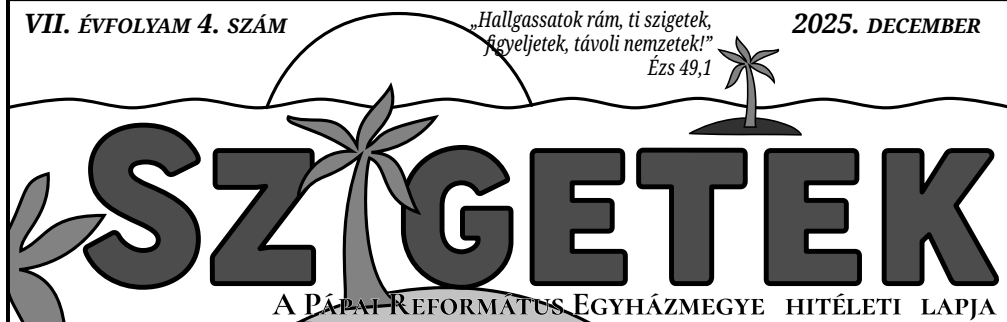

Köszöntés

Kedves Olvasó!

Jócskán benne járunk már adventben, és ahogy telik az idő, mintha egyre gyorsulna is. Nagy a sürgés-forgás – bármilyen szinten nézzük is. Az előre gondoskodók már hetek óta tervezik a karácsonyi menüt, vásárolják az ajándékokat, készítik a dekorációt. A

gyülekezetekben egyre sűrűbben történnek a gyermekek próbái, mert ugye kell az a kis szereplés a gyerekektől Szenteste. Nemcsak hozzá tartozik karácsonyhoz (sok helyen és sokaknak már elképzelhetetlen enélkül az ünnep), de egyenesen ez nyitja meg.

Tehát sürgünk-forgunk, készülődünk. Váramozunk. De vajon a nagy rohanásban sikerül-e megérkezni? Nekünk karácsonyhoz és a karácsonynak hozzánk. Felszínesen válaszolva: igen, mindenképp. De valójában a megérkezés: kegyelem.

Ha meg tudunk állni a Fiát értünk küldő Atya előtt, hálát tudunk adni – nem, nem a külsőségekért, hanem – a karácsony igazi csodájáért: a Jézusban hozzánk lehajoló szemetetért, az kegyelem.

Lapunk e mostani száma szeretné munkálni ezt – most is, mint mindig, hogy a kedves Olvasóknak biztosítsunk olyan olvasnivalókat az ünnepeink kapcsán, melyek a lelki életét segítik. De az aktív tevékenységet keresők is kaphatnak e lap-tól feladatot: fordítsák meg a lapot, és végezzék el a hátsó oldalon levő foglalkozást!

Áldott olvasást, áldott munkálkodást, áldott karácsonyt!

Füstös Gábor
szerkesztő

Tartalom

Igei üzenet

advent	2
karácsony.....	2
óév	3
újév	4
vízkereszt	5

Imádság..... 6

Múltunkból..... 6

Könyvajánló..... 8

Bizonyságtétel..... 9

Egyházmegyénk..... 10

Pannonia Reformata..... 11

Kreatív..... 12

Ő előbb szeretett!

Textus: „Látom őt, de nem most, szemlélem, bár nincs közel. Csillag jön fel Jákóbból, jogar támad Izraelből.” 4Móz 24,17

Hajlamosak vagyunk elhitéteni magunkkal, és a fogyasztói szemlélet is, melyet napjainkban élünk, elhitéti velünk, hogy az adventi idő, majd pedig a karácsony ünnepe rólunk szól. Azt gondoljuk, hogy körülötünk forog ilyenkor minden előkészület.

Az adventi idő azonban nem arra adatik, hogy mi legyünk annak középpontjában. Az igazi ünnepkészület nem a mi produktumunk. Az adventi várakozás természetlen, ha csupán öncélú.

Advent a Jézus Krisztusban betelt idő, örökérvényű tartalommal!

Az adventi idő Isten kegyelméből értünk, nekünk adatik!

Az adventi négy hétben legtöbbször megfogadjuk: napról-napra magunkra öltjük jobbik énünket, tuskéinkból visszább ve-

szünk, szeretetre méltóbbak és szeretettel telibbek leszünk. Azonban a szeretet nem az, amit önmagunkból hozunk elő. Egyedül Isten képes a tökéletes szeretetre, és Ő képesíthet rá bennünket. Azért, mert Ő a szeretet! Azért, mert Ő előbb szeretett minket! S ez a sorrend megfordíthatatlan!

Isten szeretete kezdeményező szeretet!

Isten szeretete nem érdemeink szerinti; nem emberi teljesítményünk függvénye, hanem a legnagyobb ajándék!

Isten szeretete örökkévaló, soha meg nem szűnő hűség és szövetség!

Adventben Isten ezzel a szeretettel közeledik felénk, hogy oldjon minden feszültséget, indulatot, oszlasson minden ránk telepedő bizonytalanságot, kételyt, és bűnbánatra indítson.

Szálljunk alább, hogy Ő növekedhessen bennünk és általunk!

Vecsey Katalin
lelkipásztor, Zirc

A kiszolgáltató Szeretet!

Textus: „... megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel...” Fil 2,7a

Azon gondolkodtam el ennek az adventi időszaknak az elején, hogy mennyire kiszolgáltató körülmények között történik Jézus Krisztus születése. Mindenki kiszolgáltató helyzetben van. Mária, aki a szülés előtt kevéssel még azt sem tudja, hol hozza világra elsőszülött gyermekét, Jó-

zsef, aki családfőként számárháton vezeti áldott állapotban lévő feleségét, akinek talán csak napjai vannak a szülésig, és még nem találtak befogadó otthonra. De ilyen kiszolgáltató helyzetbe kell az Úr Jézus Krisztusnak is megszületnie, hiszen, ha végig gondoljuk a történeteket, nem éppen egy biztonságos, meghitt családi légkör uralkodik ebben a születéstörténetben. Engem három gyermek születésével ajándéko-

zott meg az Úr, s mindegyiknél arra vágytam, hogy bensőséges, csodálatos élmény lehessen számunkra a születés, és az azt követő időszak. Kizárólag egymásra figyelve, az aranyórát együtt töltve, csendben, hálaadással a szívünkben, kizárva a külvilágot. S közben mit látunk Betlehemben? Mária tulajdonképpen vadidegenekkel osztja meg a születés utáni első pillanatokát. Megengedi, hogy belépjenek az idegen férfiak abba a térbe, mely – mi azt gondolnánk – hogy csak az övé. Pásztorok, Napkeleti bölcsek, teljesen idegenek érkeznek a jászolhoz. Igen, mert ennél a jászolnál mindenki számára van hely. Micsoda örömhír! Ez az a hely, ahol egyszerre van jelen a kiszolgáltatottság és a bensőséges Szeretet.

Mert Jézusnak így kellett megérkeznie erre a földre. Ezt kapta feladatként. Kiszolgáltattá lenni a legnagyobb Szeretetnek. Jézus maga volt a Szeretet, és odaadta magát érettünk. Mert ilyen az igazi szeretet, amire szüksége van mindannyiunknak. Jézus Krisztus értünk született, és vált elérhetővé mindannyiunk számára. Csakis így, kiszolgáltatva születhet igazán bensőséges, lelki kapcsolat, és szeretetteljes együttlét a mi számunkra is, mind Jézus Krisztussal, mind embertársainkkal. Kívánom, hogy éljük át ennek a kiszolgáltatott, de bensőséges Szeretetnek a valóságát ezen a karácsonyon. Ámen.

Szabó Natália
helyettes lelkész, Győrszemere

Év végi hálaadás

Textus: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” Zsolt 136,1

A naptári év utolsó napja mindig arra készítet bennünket, hogy visszapiillantsunk a mögöttünk hagyott évre. Ilyenkor összegzünk sok mindent. Számba vesszük az elért eredményeket, és végig gondoljuk, hogy mi mindent éltünk át egyénileg, családjainkban vagy akár gyülekezetünk közösségében. Nem mindegy azonban, hogy milyen lelkülettel tesszük mindezt. Engedjünk most a zsoltáros kérlelésének! Vegyük észre mi is, hogy az Isten milyen jó volt hozzánk! Ő a mi Gondviselő mennyei Édesatyánk, aki 2025-ben is velünk volt. S ne késlekedjünk ezért a jóságért, ezért a gondviselésért hálát adni neki!

Hálát adhatunk, és adjunk is hálát mindenek előtt azért, hogy ebben az évben is Igét hallgathatunk! Hálát adhatunk azért is, hogy volt élelmünk és ruházatunk, volt fedél a fejünk felett! Hálát adhatunk, hogy volt napsütés és volt csapadék, volt termés földjeinken! Hálát adhatunk az életért, a szeretteinkért, és ha elveszítettük valamely számunkra kedves családtagunkat vagy barátunkat, akkor hálát adhatunk az ő életükért, azért az időszakért, amit velük tölthettünk, s azokért az ajándékokért, amiket őbennük és őáltaluk kaphattunk, amíg köztünk voltak. Mint ahogy azért is, hogy a gyász idején Urunk vigasztalt, betegségeinkből ő gyógyított meg.

Az Úr Isten jósága mindenben felfedezhető, és ez hálaadásra kell, hogy késztes-

sen. Ne felejts el hálát adni Istennek, mert mid van, amit ne Tőle kaptál volna. Őt illeti minden hálánk. Mert amit emberektől kaptunk, azt is Ő engedte meg, tehát közvetve Őtőle jött minden. Tőle kaptuk az életünket, a teremtet világunkat, a szeretteinket, a szellemi, a lelki és az anyagi javainkat, és mindenekfelett: az Ő szent Fiát: és Őáltala a megváltásunk csodáját.

Eszteendő utolsó napján, vegyük észre, hogy milyen jó (volt) hozzánk a mi Urunk, és ha észrevettük, teljen meg hálával a szí-

vünk, és szólaljon meg a hálaadás az imád-ságainkban.

S azután azzal a boldog reménységgel lépünk át a következő, 2026-os esztendő-be, hogy ez nem csak a múltban volt így, de a jövőben is így lesz, mert „örökké tart az Isten szeretete irántunk.” Ámen!

Roboz Péter

helyettes lelkész, Pázmándfalu-Gyórság

Isten nélkül hiábavaló minden

Textus: „Most tehát, akik azt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a város-ba, és ott töltünk egy esztendőt, kereske-dünk és nyereséget szerzünk”, azt sem tud-játok, mit hoz a holnap. Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” Jak 4,13-15

Társadalmi mintáinkhoz tartozik, hogy ha évet váltunk, akkor új tervekkel állunk elő, és sok esetben meg akarjuk változtatni radikálisan az életünket. Van, aki az emberi kapcsolatait szeretné helyrehozni, van, aki a testi, lelki egészségére akar koncent-rálni. Lehet, hogy izgalmasabb életre vá-gyunk, lehet, hogy új helyre akarunk költözni. Honnan jönnek ezek a szándé-kok? Zavar minket a sok nyári Facebook fotó, amikor mindenki jól néz ki és a hor-vát tengerpartról integet, mintha teljesen

rendben lenne az élete, és mi is el akarunk menni nyaralni, még ha adósságba is ver-jük magunkat? Sorolhatnánk a példákat, hogyan befolyásol minket a körülöttünk lévő világ. Folyamatosan érvényesülés-re vágyunk, valakik akarunk lenni, és ezért állandóan terveket szövünk. Isten ígéje arra figyelmeztet minket, hogy „éltek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik”.

„Ha az Úr akarja, akkor élünk.” Az Ő megváltottjai ebben a naponkénti bizo-nyosságban élnek. Minden tervezésünk az-zal kell, hogy kezdődjön: Uram mi a Te akaratod? Hogyan adhatom ennek végre-hajtásához a teljes életemet, minden talen-tumommal együtt, hogy a Te országod jöjjön el minél hamarabb? Erre az alapra érdemes életcélokat fektetni, életpályát fel-építeni, kitartani az elhívásunk mellett, azt évenkénti, havonkénti, naponkénti erőfe-sztítésekre váltani annak az embernek a könnyedségével, aki tudja, hogy bűneiért

már megfizettek, és bizonyos számára az örök élet és a Mennyei hajlékba való megérkezés, történjen ez ma és hirtelen, vagy százévesen és tisztas öregségben.

Jó tehát a keresztyéneknek is tervezniük. Jó, ha az idei év elején is számba vesszük céljainkat, és tisztázzuk, hova akarjuk helyezni életenergiáinkat. „Velem vándorol Utamon Jézus, gond és félelem el nem ér.” Így bátorít minket szép énekünk. Érde-

mes és csak Vele érdemes ebbe az évbe belevágni. Lássuk meg a társakat hozzá! Vegyük észre magunk mellett keresztyén testvéreinket, vegyük észre magunk mellett a jóakarátú embereket és a lehetőségeket, amikkel élhetünk. Adjunk hálát minden nap, hogy az Ő országát építhetjük és Róla tehetünk bizonyoságot. Ámen.

Dr. Balikó Zoltán
docens, PRTA

A kánai jel üzenete

Textus: Jn 2,1–11

János evangéliuma szerint Jézus első csodája nem a szenvedés enyhítéséhez, hanem egy menyegző öröméhez kapcsolódik. A bor hiánya nem életveszély, de amikor Jézus megszünteti ezt a hiányt, abban jel ragyog fel: így mutatja meg, hogy eljövetele az emberi élet örömét és szépségét teszi teljessé. A menyegző a szeretet szövetségének ünnepe, és Jézus jelenléte azt hirdeti, hogy Isten újra szövetséget köt az emberrel – olyat, amelyben a szeretet és a hűség lesz az élet alapja.

A történetben szereplő kövedrek eredetileg a törvény szerinti megtisztulás eszközei voltak. Jézus mégis ezeket állítja szolgálatába: azt parancsolja, hogy töltsék meg őket vízzel, és a beléjük töltött víz az Ő szavára borra változik. A szigor helyére az öröm kerül; a kötöttség helyett a szabadság tágassága nyílik meg. A kánai csoda így nem csupán egy ünnep megmentése,

hanem annak jele, hogy Isten országát a kegyelem tágassága határozza meg.

A bőség is fontos üzenet. Jézus nem kevés bort ad, hanem bőségesen – többet, mint amennyire szükség lenne. Ez a túladás az evangélium sajátossága: Isten nem szűkösen, hanem bőkezűen ajándékozik. A kenyérszaporításnál kosarak telnek meg, a csodálatos halfogásnál a hálók szakadoznak. A kánai menyegzőben az isteni bőség először ragyog fel: azt hirdeti, hogy aki Krisztus közelében él, annak életében nem a hiányé az utolsó szó.

Vízkereszt ünnepe ezért a beteljesedett szövetség, az öröm és a bőség ünnepe. A kánai csoda arra mutat rá, hogy Krisztus jelenlétében az ember élete kitágul, megtelik fénnel és reménnyel. Ahol Ő jelen van, ott a mindennapok terhei között is helye van az örövendezésnek; ott a szűkös helyzetek sem maradnak Isten nélkül; ott az ember újra és újra megtapasztalja a kegyelem túláradozó ajándékait. Ámen.

Dr. Barta Zsolt
lelkipásztor, Sopron
docens, PRTA

Imádság

Mennyei Édesatyánk! Köszönjük Neked az Adventi időszakot! Köszönjük, hogy már a bűnesetkor megígérted, hogy elküldöd Fia-dat, aki a kígyó fejére tapos. Áldott légy, hogy Jézus eljött és megváltott minket. Olyan jó tudni, hogy szeretsz minket és éle-tünkre igent mondtál. Olyan jó Veled lélek-ben újra és újra találkozni. Vágyunk a Veled való találkozásban lelkileg felüldülni, meg-újulni, hitünkben megerősödni. Add, Urunk, hogy az adventi készülődésben el ne

felejtünk a lelkiekkel törődni. Ne sodród-junk el az ünnepi készülődésben mellőled! Kérünk, hogy szívünkben Te teremts csen-dességet, hogy azt Neked készítsük el. For-máld életünket, hogy szívünk, életvitelünk, lelkünk, testünk Téged kövessen, ajkunk té-ged dicsérjen! Köszönjük az ünnep csodá-ját, és hogy a te néped lehetünk! Ámen

Sándor Levente
I. évf. teol. hallgató, PRTA

150 éve választották újra esperessé Stettner Ignácot

A Pápai Református Egyházmegye espere-seinek sorában ott találjuk Stettner Ignácot is, aki mindössze öt évig volt egyházmegye-nyénk esperese, s talán éppen ez az, ami miatt neve mára már sajnos kevésbé közis-mert az egyházmegyében. Esperesi újravá-lasztásának 150. évfordulóján ismerjük meg a kalandos életű egyházkormányzót.

Stettner Ignác 1814. február 17-én szüle-tett Szentkirályszabadján. Szülei nemes Stettner Lajos táblabíró és Osvald Mária voltak. Nevét feltehetően egyik kereszta-pja, Esztergomi Ignác táblabíró után kapta. A házaspárnak tizennégy gyermeke között Ignác a negyedik volt a sorban. Édesanyja révén Osváld Zsigmondnak, a pápai egy-házmegye egykori gondnokának volt az unokája.

Tanulmányait Pápán végezte 1821-1837 között a Pápai Református Kollégium kebelé-

ben: 1830-ban írta alá a főiskolai törvénye-ket, az 1836-1837-es tanévben már a költésze-ti osztály tanítója volt. Ő volt az első, aki a költészettant magyar nyelven tanította. 1837-ben Ószönybe ment iskolarektornak, ahon-nan már nem tért vissza a Kollégiumba. Rek-tori hivatalát 1840-ig viselte, majd papi vizsgáját letéve Kisigmándra került, ahol 1841. október 17-én foglalta el a lelkészi hiva-talt. Kisigmándi lelkészként nősült, feleségül véve Kesorú János nyárádi lelkész lányát, Zsófiát. Egyetlen gyermekük, Stettner Jolán 1844-ben született. Innen 1846-ban a nagyig-mándi gyülekezetbe került, ahonnan rövid úton, 1849-ben tábori lelkipásztorrá lett Ko-máromban, Klapka György seregében. A ko-máromi vár feladása után apósánál, Kesorú János nyárádi lelkésznel bujdosott. Itt állan-dó megfigyelés alatt tartották, lelkészi szolgál-atot egy ideig nem vállalhatott. Amikor 1851.

március 17-ével Takácsiba került lelkésznek, megpróbáltatásai még nem értek véget, hiszen még azon az őszön letartóztatták és több hónapig fogságban tartották. Jóllehet a nyárádiak már 1854-ben – apósa halála után – megválasztották lelkészüknek, de a hivatalos jóváhagyást csak évekkel később, 1858-ban kapták meg. Ekkor ért véget takácsi lelkipásztori szolgálata, s kezdődött el a nyárádi.

A kiegyezést követően az egykori tábori lelkipásztor helyzete is könnyebbé vált, s így az egyházi ranglétrán már előbbre tudott jutni.

A Pápai Református Egyházmegye közössége Széki Béla pápai lelkipásztor halála után őt választotta meg esperesének, így majdnem két cikluson keresztül töltötte be a hivatalát: először 1872-1875 között, majd újraválasztása után 1875-től 1877-ig. Újraválasztása idején láthatóan az egyházmegye bizalmát élvezte, Liszka József ellenében igen magas fölénnyel győzött (ellenfele, Liszka József mindössze 1 szavazatot kapott, míg ő 23-at), így az akkori törvények szerint 3 évre újra az egyházmegye esperese lett. Előrehaladott korára tekintettel azonban nem tudta végigvinni a ciklust, ezért lemondott hivataláról, ahogyan erről az egyházmegyei közgyűlési jegyzőkönyv tájékoztat bennünket: *„Esperes ur, közel 5 évig erély s buzgalommal vitt esperesi hivataláról — előhaladott korát hozván fel okul — végleg leköszönt. E váratlan lemondás csak nehezen, a gyűlés tagjainak egyhangú, több ízben — de sikertelenül — megújított kérése után, de akkor is mély sajnálattal, s hivatali érdemeinek elismerése s jegyzőkönyvileg megörökítése*

mellett fogadtatott el; megkérve őt, hogy utódjáig az esperesi hivatalt vinni méltóztassék, mit meg is ígért.” Az esperesi székben utóda Bartalos Mihály nagypiriti lelkipásztor lett, aki 1883-ig töltötte be hivatalát.

Kecskeméthy Vas Jenő lelkipásztor a szentelésekor jegyezte fel Stettner Ignáccal kapcsolatban a következőt: *„Mind esperesem, nagytiszteletű Stettner Ignác ur mind főnököm, tiszteletes Szabó István ur mind példájokkal, mind szívet, lelket megnyerő jóságukkal iparkodtak megkedveltetni velem a papi pályát, és a pápai egyházmegye levegőjét.”*

Lelkipásztori szolgálatának ötvenéves jubileumán, 1891-ben a Dunántúli Protestáns Lapban életútjáról cikket jelentettek meg, melyben a már előrehaladott korú, de hivatalában hűségesen helytálló, akkor már 77 éves lelkipásztorról így írtak: *„Ma is az olvasás képezi fő gyönyörűségét, s egyházi teendőktől szabad idejében, mert ezeket még mindig maga végzi, jó neje és könyvei társaságában lel szórakozást.”*

Stettner Ignác 1892-ben vonult nyugalmába, majd Pápára költözött. A békés nyugdíjas éveket nem sokáig élvezhette: 1896-ban hunyt el, éppen március 15-én. Sírja mind a mai napig megtalálható a pápai Alsóvárosi temetőben.

Esperessé történő újraválasztásának 150 éves évfordulóján emlékezünk egyházmegyénk egyik kivételes, de elfeledett esperesére. Emléke legyen áldott!

Dr. Sárközi Gergely Antal
ref. lelkipásztor (Noszlop és vidéke)
teológiai tanár, PRTA
levéltári munkatárs, DREL

Fekete Ágnes: 4 hét

Kálvin Kiadó, Budapest, 2018

Azt hiszem, abban mindannyian egyet értünk, hogy advent idején csendre van szükségünk – elcsendesedésre, hogy kizárva a külvilág zaját, valóban csak az ÚR Jézusra figyelhessünk.

Ebben segíthet bennünket Fekete Ágnes lelkipásztor kötete, melynek címe: 4 hét.

Adventi gondolatok. A kötet 86 hasznos oldalt tartalmaz, benne összesen 28 adventi napra való lelki útravalóval. A könyvecske sikerét alighanem jól mutatja, hogy a 2015-ös első kiadást 2018-ban újranyomták, hogy jusson még sokaknak belőle.

Fekete Ágnes 33 évig teljesített lelkipásztori szolgálatot, ebből 21 évig a Kossuth Rádiónál is dolgozott, ahol a református egyház félórás műsorának volt főszerkesztője. Számára egész életében különösen fontos volt az imádság és a liturgia, így talán nem véletlen, hogy Liturgia és idő címmel írta meg doktori értekezését, illetve több kötete is megjelent: 40 nap címmel a böjti időszakra készített napi áhítatokat, Rádióhéjban 1-2. köteteiben a rádiós igehirdetéseiből olvashatunk válogatást.

Fekete Ágnes ma férjével együtt egy kis házi gyümöcsfeldolgozó műhely vezetője, de ahogyan aktív lelkipásztori szolgálatában, úgy most is rendkívül fontos számára az, hogy másokat is az Úrhoz vezessen – akár ilyen különös módon, egy könyv olvasása közben.

Adventi elcsöndesedésünkben, a várakozás idején, az Úrhoz fordulásunkban hasznos segítség lehet mindannyiunk számára ez a könyv.

„Advent másik neve ezért is kisbőjt. Nagyböjt mintájára ilyenkor is lemondásokkal készültek az emberek az ünnepre. A 6. században Szent Márton ünnepétől az ÚR születése ünnepéig tartott. [...] Manapság elég nehéz a karácsonyi időszakban lemondásról beszélni, hiszen az ünnep felé haladva egyre nagyobb a

csillogás, egyre több ember tolong a boltokban, és az út nem az elcsendesedés felé tart. Ez a kötet éppen abban szeretne segíteni, hogy ha nem is tudjuk a konzumvilág folyamatait megakadályozni, legalább elinduljon bennünk egy másik irány is – a szívünk mélyén. Kisbőjt igazi útja nem a szeretet bebizonyítása felé, hanem a szeretet befoga-

dása, a kiüresedés felé tart. Képpé kell válnunk a szeretetre ahhoz, hogy a szavakon, a tárgyakon túllássunk. Valamit el kell hagynunk, valamit ki kell tennünk a lelkünkől, hogy Isten teljes, önmagát megüresítő szeretetét befogadhassuk kará-

csonykor. Ezen az úton lépkedhetünk előre e kötet segítségével.” (5-6 oldalak.)

Szeretettel ajánljuk Testvéreink figyelmébe ezt az adventi elcsendesedésünket segítő könyvecskét!

Sárközi Gergely Antal

Adventi gondolataim

Nagyon szeretem az adventet, Jézus várásának idejét. Nem az örjítő vásárlási forgatógot, nem a túlzott díszkivilágítást, a bevásárlóközpontban egész nap zúgó zenét, hanem a Bibliában olvasható gyönyörű ígéreteket, például:

„Egy gyermek adatik nekünk, fiú adatik nekünk és uralom az ő vállán lesz.” Ézs 9,6

„Örülj nagyon Sion leánya, örvendezz Jeruzsálem leánya! Íme jön neked a te királyod” Zak 9,9

Igen, a legnagyobb csoda a világon, hogy Megváltó, hogy Szabadító jött el erre a Földre, és valóságos, örökös megoldást hozott az emberiség számára. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy én ezt fiatalon megérthettem, hogy úgy élhetem az életemet, hogy tudatosan Jézust várom vissza, állandó adventben, készenlétben lehetek. Minden évben más ígélet válik hangsúlyossá számomra. Az idei év életem talán legnehezebb, legfájóbb várakozása. Fél évvel ezelőtt koporsó mellett kellett megállnom, eltemettem 44 éves fiamat. Kemény, szenvedéssel, fájdalommal teli másfél év után az Úr hazahívta. Tudom, hogy a legjobb helyen, Isten országában él tovább, de mégis nagyon fáj, nagyon hiányzik.

Most egy másik ézsaiási Ige lett üzenetté a részemre. „Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet: így szól Istenetek” Ézsaiás 40,1 Jézussal lehet vigasztalódni, mert neki hatalma van, nem csak vigasztal, hanem megvigasztal! Ő az, aki megsebez, de be is kötöz. Ilyenkor csak Isten szava tud segíteni. Tudom, hogy kinek hiszek, tudom, hogy jó terve van az életemmel, nem romlást, hanem reményteljes jövőt készített számunkra.

A gyülekezetünkben az adventi estéken az öröm fogalma került középpontba. „Örüljete az Úrban, ismét mondom örüljete” Fil 4,4. De lehet-e parancsra, felszólításra örülni? Biztosan nem, de ha az Úrra nézünk, a körülményeink ellenére is tudunk boldogok lenni.

Jézus azt mondja: „annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben”. Köszönöm a mindig közellévő Jézusnak, hogy lehetővé tette számunkra az üdvösséget, aminél nagyobb ajándék nincs! Mindig vele élni itt-e földi létben és majd egykor egy csodálatos, soha el nem múló dicsőségben. Köszönöm, hogy várhatlak. „Jövel Uram Jézus!” Ámen!

**Simon Ervinné
Dudar**

Tisztelt Olvasó!

A 2025. esztendő is sok örömet és áldást hozott Egyházmegyénk életében.

Lelkésztestvérekkel gyarapodott a megye: Szabó Natália és Roboz Péter érkeztek szolgálatra Győrszemerére és Pázmánd-falu-Győrságra. Két nyugdíjba menő lelkésztestvérünk életéért adhatunk hálát: Eszlinger András Adásztevel-Homokbödöge-Nagygyimótról, Baráth Julianna Nyárád-Pápadereske-Nemesszalókról elköszönve kezdhetette meg megérdemelt nyugdíjas éveit. Két gyülekezetben lelkészválasztás volt, további kettőben pedig az év végén, vagy a következő év elején lesz egyházközségi választói közgyűlés. Nemesgörsönyben és Takácsin már a megválasztott lelképásztor szolgál, míg Tapolcafőn és Adorjánházán is már kitűzésre került a választás időpontja.

Hálás vagyok azért, hogy a lelkészek egy részével és házastársaikkal részt vehettünk egy ausztriai kiránduláson, ahol meglátogattuk a Schönbrunni kastélyt és délután a Myra-vízeséseket néztük meg. A lelkészek közül 16-an vettek részt novemberben lelkeszi csendesnapunkon a Siloám Missziói Otthonban.

Hálásak lehetünk Istennek azért a szeretetért, amivel hordozta Egyházmegyénket.

Az esperesi ciklus ötödik évében is Isten útján járva tapasztaltuk meg Isten áldását. Külön szeretném kiemelni egyházmegyei missziós napunkat, amelynek fő célja, a közösségek találkozása megmutatta, hogy szükség van erre az alkalomra. Mindazok, akik részt vettek a második missziós napon, átérték, mennyire erősíti hitünket, elköteleződésünket egy-egy beszélgetés, az imaséta elgondolkoztató állomásai, a közös istentisztelet, vagy éppen egy előadás. Milyen jó meghallgatni a fiatalok előadásait, és jó látni gyermekeinket, ahogy felhőtlenül játszanak. Szeretném, ha a missziós nap hagyománnyá válna megyénkben. Imádkozunk azért, hogy a következő években is meg tudjuk szervezni ezt a fontos találkozót.

Isten áldja meg 2025 adventjét, és adjon Krisztusra rácsodálkozó, Isten szeretetével betöltekező karácsonyi ünnepeket mindannyiunknak.

Márkus Mihály
esperes

Egy 17. századi úrasztali boros kupa üzenete

Nemcsak a mai korra jellemző, hogy mindenről mindent tudni akarunk, mindent tudományosan meg akarunk magyarázni. Régen is így volt ez. Különösen igaz ez a Bibliában leírtakra, amelyet minden korban igyekszünk tudományosan alátámasztani vagy megcáfolni. A 17. században például nagy divatja volt a bibliai események időszámításának, például megállapítani a teremtés időpontját, és ahhoz képest kiszámolni Jézus születésének időpontját. Ennek a Kolozsvárról származó, aranyozott vörösréz boros kupának a feliratai éppen erről tanúskodnak.

A kupa egyértelműen úrasztali használatra készült, ezt mutatja a tetején lévő görög/latin felirat: Jézus Krisztus a világ megmentője. A fedelének belső oldalán pedig a következőket olvashatjuk: „CHRISTUS IST NACH ERSCHAFFUNG DER WELT IM 3963 IAR AM 24 DECEMBRIS IN DER NACHT IM 42 IAR OCTAVIANI AUGUSTO GEBOREN UND IM 34 IAR SEINES ALTERS AM 25 MARTZI IM 18 IAR TIBERI TZU IERUSALEM GEMARTERT UND GEDOEDET WORDEN” A német felirat jelentése: Krisztus a világ teremtése utáni 3963. évben, december 24-én éjjel született, Octavianus Augustus uralkodásának 42. évében; és élete 34. évében, Tiberius uralkodásának 18. évében, március 25-én Jeruzsálemben megkínóztatott és megöletett.

Külön tanulmányt érdemelne, hogyan számították ki a teremtés időpontját, de számunkra most sokkal fontosabb az az üzenet, amit ezekből a feliratokból karácsonyi ünnepelésünkhöz kiolvashatunk: Jézus valóságosan megszületett erre a világra, és Ő a világ megmentője! És erről mi sem tanúskodhat szebben, mint az, hogy egy olyan kupán olvashatóak, amelyet az úrvacsoránál használtak eleink. Arra hívja fel ez a figyelmünket, hogy ne felejtjük el, hogy Jézus születésekor a világ megváltója érkezett közénk. Nem egy család létszámának bővülését ünnepeljük, egy új gyermek érkezését, hanem a testté lett Igét, az Isten Fiát, aki szenvedésével és halálával meghozta nekünk a kegyelmet és az örök életet.

Füstös Gáborné
múzeumi munkatárs
Pannonia Reformata Múzeum

Karácsonyi angyal

Hozzávalók:

- vastagabb cérna vagy vékonyabb fonal
- két kicsi fagolyó, egy 1,5 és egy 2 cm-es fagolyó
- selyemszalag
- ragasztópisztoly

Elkészítés:

1. A selyemszalagból meghajtjuk az angyal szárnyát és megragasztjuk.
2. A cérnát vagy a fonalat félbehajtjuk és csomót kötünk a végétől kb 2 cm-re.
3. A cérnára vagy a fonatra ráhúzzuk előbb az egyik kicsi fagolyót, majd a 2 cm-es fagolyót.
4. A cérnát vagy a fonalat kettévesszük és elhelyezzük közé a selyemszalagból készült szárnyat.
5. A cérnára vagy a fonatra ráhúzzuk a 1,5 cm-es fagolyót, illetve a másik kicsi fagolyót.
6. A kicsi fagolyó felett megcsomózzuk a cérnát vagy a fonalat.
7. A cérna vagy a fonal végére is csomót teszünk.

8. A két nagyobb fagolyó között ragasztópisztollyal rögzítjük a szárnyakat.

Áldott adventi készülődést,
kézműveskedést kívánok!

Dr. Németh Tamásné Schédl Tímea
rektori hivatalvezető, PRTA

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com

A cikkek szerzői maguk vállalnak felelősséget
a cikkek tartalmáért.